R 93/N 1230

93 N
1230

93 Mus. 1230

9251

BIBLJOTEKA
WARSZAWSKIEGO
TOW. MUZYCZNEGO

Śpiew kobiecy nów polskich
(Mete)
Oktawa 2 w.

Wolno

Wolno.

żywo

1. Na - sze ski - by, na - sze ta - ny
2. Al - boś my to ja - cy ta - cy

mf f p

Ta - kie bujne, szerokie są, Choć ich każ - dy proch o - bla - ny
By wrzoskiem zarosły śnił i gnić! Do na - u - ki i do pra - cy!

Cie - płą przodków naszych krwią. Rdza - we szable, bla - de koś - ci,
A bę - dzie - my jesz - cze żyć. Kto tej zie - mi lepszym sy - nem,

Dzień w dzień wziomi trą - ca pług, To są naszych krzywd świę - tość - ci
Czy ten co wciąż płą - cze strat, Czy ten, co choć drobnym czynem

cresc.

Bardzo wolno.

I od - pła - ty świętszy dług.
O jéj ży - ciu da - jé sład?

Jak szero - ka zie - mia nasza!

Żywo

Na niéj jeden tylko grób, Da - lej bracia w górę czaszą! Przyszłość to nasz

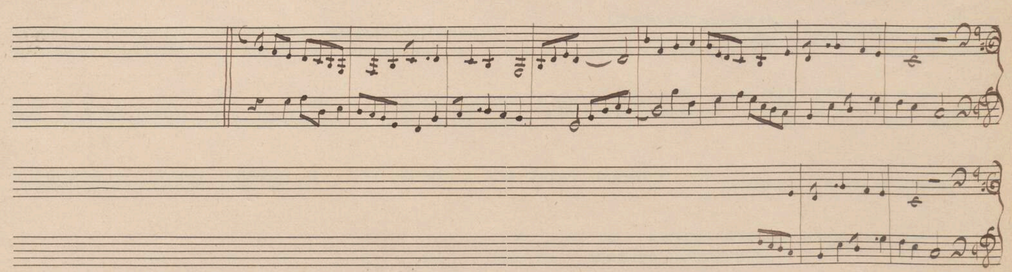
większy ślub!

Wolno

Bardzo żywo

8va

Spiew - koncyrow Polskich

R 93/N 1230

Wolno

1. Na-sze ski-by, na-sze ta-ny
2. Al-bośmy to ja-cy ta-cy

Wolno. żywo

Ta-kie bujne, szerokie są, Choć ich każ-dy proch o-bla-ny
By wyrosnąć śnił i gnić! Do na-u-ki i do pra-cy!

Cię-żą przodków naszych krwią. Rdza-we szable, bla-de kość-ci,
A bę-dzie-my jesz-cze żyć. Kto tej zie-mi lepszym sy-nem,

Dzień w dzień wziomi trą-ca pług, To są naszych krzywd świę-
Czy ten co wciąż pta-cze stra, Czy ten, co choć drobnym

cresc.

Bardzo wolno.

I od-pta-ty świętszy dług.
O jéj ży-ciu da-jeć ślad?

Jak szero-ka się-mia nasza!

Żywo

Na niéj jeden tylko grób, Da-lej bracia w górę czaszą! Przyszłość to nasz

większy ślub!

Wolno

Bardzo żywo

Spieszmy wszyscy pić bitkę!